

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/2507/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124430368
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124430368.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima bývanie, s. r. o., so sídlom Nobelova 86/9, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 859 222, práv. zast.: VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, 831 03 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 35 918 225, proti povinnému: Incheba, akciová spoločnosť (v skratke Incheba, a.s.), so sídlom Viedenská cesta 3 - 7, 851 01 Bratislava, IČO: 00 211 087, práv. zast.: Advokátska kancelária IURISTHALIA s.r.o., so sídlom Majakovského 9, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 199 808, o vymoženie nepeňažného nároku a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Kamil Líška, exekútorský úrad so sídlom Grosslingova 62, 811 09 Bratislava, IČO: 42 133 572 pod zn. 324EX 2/25, o sťažnosti oprávneného proti výroku II., III. a IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/2507/2024 zo dňa 24. 06. 2025, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti výroku II., III. a IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/2507/2024 zo dňa 24. 06. 2025 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/2507/2024 zo dňa 24. 06. 2025 vyšší súdny úradník rozhodol tak, že: „I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z a s t a v u j e. II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie n e p r i z n á v a. III. Oprávnený je p o v i n n ý nahradit' súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,90 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. IV. Oprávnený je p o v i n n ý nahradit' povinnému trovy exekúcie spolu v sume 176,89 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu povinného.“ Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po opätovnom preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj ďalších vyjadrení účastníkov exekučného konania a predložených listinných dôkazov, konštatoval, že oprávnený nepreukázal porušenie exekučného titulu zo strany povinného, keď do konania nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že v čase od vydania exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie povinný neumožnil žalobcovi (oprávnenému) prechod a prejazd osobnými motorovými vozidlami cez nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, a to pozemky registra „C“, parc. č. XXXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 404 m², parcela č. XXXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 542 m², parc. č. XXXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 28 m², parc. č. XXXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 10 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, pre katastrálne územie A., obec BA - mč. Petržalka, okres Bratislava V. Povinného síce vyzval na okamžité upustenie od protiprávneho konania, ale žiadny ďalší listinný dôkaz oprávnený nepredložil, hoci návrh na vykonanie exekúcie súdu doručil dňa 19. 11. 2024. Ďalej poukázal na to, že základným materiálnym predpokladom exekúcie je vykonateľné rozhodnutie, nakoľko len takéto rozhodnutie pripúšťa vykonávanie exekúcie. V prípade, že exekučný titul bol po začatí exekúcie zrušený, je daný dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Súd v tomto smere uvádza, že exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 39C/90/2024 zo dňa 28. 10. 2024 nariadil neodkladné opatrenie do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Nakoľko uznesením Krajského súdu v Bratislave

sp. zn. 15 Co 131/2024 zo dňa 07. 01. 2025 bolo rozhodnuté, že exekučný titul zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, čím došlo k zrušeniu exekučného titulu na podklade ktorého sa exekúcia vedie, súd považuje návrh na zastavenie exekúcie za dôvodný. Vedenie exekúcie je viazané na právoplatný a vykonateľný exekučný titul iba na základe takéhoto spôsobilého exekučného titulu môže byť voči povinnému vedená exekúcia. Predpokladom pre vykonanie exekúcie je exekučný titul. Exekučný titul musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania. Zrušenie exekučného titulu je dôvodom na zastavenie exekúcie exekučným súdom. Pokiaľ ide o trovy exekúcie, vyšší súdny úradník uviedol, že keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému nedôvodne, nepovažoval trovy oprávneného, ktoré v exekučnom konaní platil za účelne vynaložené, a preto oprávnenému výrokom II. tohto uznesenia náhradu trov exekúcie nepriznal. Na druhej strane, vzhľadom na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie by nárok na náhradu trov v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie súd prvej inštancie s poukazom na § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal povinnému ako úspešnej strane. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že trovami, ktorých náhradu možno priznať v rámci exekučného konania, treba rozumieť najmä súdne poplatky uhradené v exekučnom konaní či trovy právneho zastúpenia. Keďže povinný si nárok na náhradu trov uplatnil v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, vyšší súdny úradník výrokom IV. tohto uznesenia povinnému priznal náhradu účelných, odôvodnených a preukázaných trov v sume 176,89 Eur. Pokiaľ ide o trovy súdneho exekútora, vyšší súdny úradník na ich náhradu zaviazal oprávneného podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku vzhľadom na to, že dôvod zastavenia exekúcie možno pričítať práve oprávnenému tým, že procesne zavinil zastavenie exekúcie, keď návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému podal nedôvodne. Výrokom III. uznesenia tak priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 36,90 Eur (t.j. 50 % zo sumy 60,-Eur s poukazom na § 22 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorú navýšil o DPH vo výške 6, 90 Eur (t.j. 23 % zo sumy 30,-Eur).

2. Proti výroku II., III. a IV. uznesenia vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Poukázal na to, že podal návrh na vykonanie exekúcie 11. 12. 2024, a to o vymożenie nepeňazného nároku a trov exekúcie, ktorú vykonával súdny exekútor JUDr. Kamil Líška, so sídlom Grosslingova 62, 811 09 Bratislava, IČO: 42 133 572 pod zn. 324EX 2/25. Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený z dôvodu, že disponoval vykonateľným súdnym rozhodnutím, a to neodkladným opatrením, avšak povinný neumožnil oprávnenému výkon jeho práva. Jeho legitímny nárok vznikol a odvodil od faktov a skutočností, nakoľko napriek výzvam oprávneného smerovaným povinnému, mu povinný neumožnil prechod a prejazd ako oprávnenému toto právo vyplývalo z vykonateľného rozhodnutia súdu, nariadeného neodkladného opatrenia Uznesením Mestského súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 39C/90/2024, vykonateľného dňa 13.11.2024 (ďalej len „Exekučný titul“). K návrhu na vykonanie exekúcie pripojil oprávnený výzvu doručení povinnému na emailové kontakty, ktoré dovtedy pri komunikácii s povinným používal, avšak bez odpovede. Zároveň doručil výzvu poštou, avšak táto sa vrátila ako nedoručená, neprevzatá v odbernej lehote. Povinný o výzve vedel a email si prečítal, avšak nereagoval. Vo výzve bol povinný upozornený, že pokiaľ neumožní oprávnenému prechod a prejazd, bude nútený začať vedenie exekúcie pre nepeňazné plnenie. Následne po poverení exekútora, oprávnený s exekútorom komunikoval a situáciu mu vysvetľoval. Exekútor vyzval oprávneného dňa 30. 01. 2025 na opísanie rozhodných skutkových okolností, ktoré oprávnený opísal a dňa 13. 02. 2025 doručil súdnemu exekútorovi. K odpovedi pripojil oprávnený fotografie z oplotenia nehnuteľnosti povinného, ktorú znemožňuje vstup a prechod a prejazd k nehnuteľnostiam oprávneného, z dôvodu ktorého bolo vedené súdne konanie o zriadenie práva vecného bremena spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo súdom prvej inštancie nariadené. Oprávnený preto uvádza, že formálne aj materiálne osvedčil svoje právo, keďže konal rýchlo, včasne a efektívne, a komunikoval so súdnym exekútorom a disponoval Exekučným titulom. Zároveň predložil dôkazy na preukázanie svojho práva ako aj opísal skutočnosti vrátane fotodokumentácie, že právo uznané Exekučným titulom je mu upreté. Oprávnenému bolo následne doručené Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorý Exekučný titul zrušil, právoplatné dňa 28. 02. 2025, pričom oprávnený o tomto informoval telefonicky exekútora a navrhol exekúciu zastaviť v časti a to z dôvodu, aby bola ďalej vedená v rozsahu vymożenia trov konania, keďže vykonanie exekúcie oprávnený nezavinil. K obsahu napadnutého uznesenia oprávnený poukázal na to, že v prvom rade dôvodom na zastavenie exekúcie bolo zrušenie Exekučného titulu. Dôvodom na zastavenie exekúcie teda nebol spor o to, či mohol alebo nemohol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie, pričom uvádzame, že spisový materiál obsahuje všetky podstatné dôkazy, ktoré prezentujú že oprávnený začal viesť exekúciu až potom, čo využil iné prostriedky bez výsledku, nakoľko k výkonu Exekučného titulu a jeho plneniu nedošlo. Súd tak veľmi jednostranne použil

len argumentáciu povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý podal podľa oprávneného zbytočne a až potom ako oprávnený podal návrh na zastavenie v časti práve z dôvodu § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Zároveň citácie z argumentácie povinného v jeho návrhu bez opomenutia a bez povšimnutia argumentácií oprávneného v jeho dôkazoch, ktoré sú v spise je porušením zásady spravodlivého prejednávania veci a upretie práva rovnosti účastníkov konania. Pokiaľ súd posudzoval informácie povinného, mal rovnako posudzovať aj informácie a dôvody na strane oprávneného, avšak súd veľmi jednostranne pristúpil k hodnoteniu veci a citoval len dôvody a informácie povinného z ktorých čerpal pri svojom rozhodnutí bez zhodnotenia dôvodov na strane oprávneného. Pokiaľ súd uvádza, že vyhovel návrhu povinného na zastavenie exekúcie, uvedené je v rozpore s prejednaným exekučným konaním, keďže k zastaveniu exekúcie mohlo dôjsť len z dôvodu, že bol zrušený Exekučný titul, na čo upozornil oprávnený a oprávnený pred povinným (vyplýva aj z elektronického súdneho spisu) podal návrh na zastavenie exekúcie. Dôvodmi povinného boli zavádzajúce informácie o tom, že plnil z Exekučného titulu a že teda oprávnený zbytočne začať viesť exekúciu s čím oprávnený nesúhlasí. Z dôvodu zrušenia základného materiálneho predpokladu vedenia exekúcie, čiže Exekučného titulu súd zastavil exekúcie, určite tento aspekt nemožno zohľadniť v prospech povinného, ktorý začatie exekúcie spôsobil a priznať mu trovy konania. Zrušenie exekučného titulu po podaní návrhu na jej vykonanie nie je dôvodom, aby sa oprávnenému automaticky pripisovalo zavinenie na zastavení exekúcie aj podľa súdnych autorít. Oprávnený podal návrh na výkon exekúcie pri vedomí platnosti Exekučného titulu, pričom vopred upozornil povinného na konzekvencie vyplývajúce z neplnenia jeho povinností z Exekučného titulu. Oprávnený vedome neporušil žiadnu povinnosť a konal výlučne v zhode s platným právom, za čo by nemal niesť procesné zavinenie za zastavenie exekúcie. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že súd len jednostranne uveril v stanovisko povinného a zaťažil trovami vedenej exekúcie oprávneného bezdôvodne, pričom sa vôbec nevenoval argumentom oprávneného, ktorému nebolo umožnené počas necelých dvoch mesiacoch dostať sa k svojmu nehnuteľnostiam napriek tomu, že mal vykonateľný Exekučný titul. Základným predpokladom boli nasledovné procesné aj hmotnoprávne kritéria: 1/ Exekučný titul existoval v čase začatia exekúcie, 2/ Oprávnený nemal možnosť realizovať svoje právo priznané Exekučným titulom, 3/ Povinný bol povinný strieť prechod a prejazd cez pozemky povinného špecifikované v Exekučnom titule, 4/ Exekučný titul nebol viazaný na konkrétny čas počas dňa ani na iné výhrady či výnimky, 5/ Pozemky povinného boli oplotené a vstup na uzamknutý a 6/ Povinný napriek výzvam neplnil a prístup neumožnil. Oprávnený nezavinil začatie vedenej exekúcie a preto sú petity II., III. a IV. v rozpore so zákonom a to ustanoveniami § 199a ods. 1 a 2 a § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Oprávnený žiada súd, aby zmenil rozhodnutie a nárok na náhradu trov oprávnenému priznal a aby povinného zaviazal náhradou trov exekučného konania exekútorovi aj oprávnenému.

3. Povinný k podanej sťažnosti uviedol, že povinný zásadne nesúhlasí s tvrdeniami oprávneného uvedenými v sťažnosti. Predovšetkým dôrazne popiera, že by v čase od vydania uznesenia Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28. 10. 2024, sp. zn. 39C/90/2024 (ďalej len „exekučný titul“) do zrušenia exekučného titulu akýmkoľvek spôsobom porušil svoju povinnosť umožniť oprávnenému prechod a prejazd cez svoje nehnuteľnosti. Povinný ihneď po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu sprístupnil oprávnenému pozemky tak, že na vstupnú bránu na pozemky umiestnil tabuľu s kontaktnými údajmi na strážnu službu, ktorá bola v akýkoľvek okamih pripravená poskytnúť oprávnenému využitie práva prechodu a prejazdu. Dovoľujeme si uviesť, že len samotné tvrdenie, že povinný má svoje pozemky oplotené nemôže byť spôsobilé dokazovať, že povinný neumožňuje oprávnenému využívať jeho právo prechodu a prejazdu. V konečnom dôsledku samotný Mestský súd Bratislava IV v exekučnom titule nevyhovel časti návrhu oprávneného (žalobcu) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal odstránenia oplotenia nachádzajúceho sa na nehnuteľnostiach povinného (žalovaného). Súd v bode 11 exekučného titulu uviedol, že zriadenie oplotenia na vlastnom pozemku je právom vlastníka, preto takýto zásah (odstránenie oplotenia) považuje súd nielen za neprimeraný, ale za zjavne neproporciálny. Z uvedeného je tak evidentné, že oprávnený nemal nárok na to, aby povinný oplotenie zo svojich nehnuteľností odstránil, avšak povinný si bol vedomý svojej povinnosti uloženej mu vykonateľným exekučným titulom, v dôsledku čoho bol pripravený (jeho strážna služba) kedykoľvek na požiadanie nehnuteľnosti oprávnenému sprístupniť. Navyše povinný aj posunul svoj kontajner, ktorý mal uskladnený na svojich pozemkoch, aby tak umožnil oprávnenému prejazd cez pozemky v zmysle exekučného titulu. To, že oprávnený si nesprávne vyložil exekučný titul a absolútne nelogicky sa domnieval, že povinný je povinný odstrániť oplotenie na zabezpečenie prejazdu a prechodu cez pozemky (napriek tomu, že súd v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného oparenia zamietol), nemôže byť posudzované na ujmu povinného. Aj zo samotnej výzvy na okamžité upustenie od protiprávneho

konania vyplýva, že oprávnený žiada povinného, aby v zmysle exekučného titulu odstránil oplotenie. Uvedené však nemá podklad ani vo výroku exekučného titulu ani v jeho odôvodnení. Naopak, samotný exekučný titul odôvodňuje povinnému prečo odstránenie oplotenia povinným neprichádza do úvahy. Oprávnený nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že mu povinný v rozhodnom období znemožnil prechod alebo prejazd cez pozemky. Fotodokumentácia, ktorú oprávnený pripojil, nevytvára o žiadnom porušení povinnosti – zachytené oplotenie predstavuje bežný prejav výkonu vlastníckeho práva povinného a samo osebe nemôže byť interpretované ako dôkaz porušovania povinnosti podľa exekučného titulu. Oplotenie nebráni oprávnenému vo výkone jeho práva, pokiaľ je zachovaný prístup v rozsahu ustanovenom rozhodnutím. Oprávnený tiež nepredložil žiadny záznam, svedeckú výpoveď či iný dôkaz o konkrétnej situácii, kedy by mu bol prechod alebo prejazd znemožnený. Samotné oplotenie nie je dôkazom porušovania exekučného titulu, a už vôbec nie dôvodom na podanie návrhu na výkon exekúcie. Oprávnený mal právnu i morálnu povinnosť konať bez zbytočného odkladu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že došlo k zániku samotného právneho základu, na ktorom mohla byť exekúcia vedená. Jeho ďalšia aktivita v exekučnom konaní po právoplatnom zrušení exekučného titulu, vrátane dopĺňania skutkových okolností, preto nie je ospravedlniteľná a potvrdzuje, že konanie oprávneného nemožno hodnotiť ako dôsledné, čestné, ani ako prejav starostlivého výkonu práv. Povinný má za to, že rozhodnutie o zastavení exekúcie aj o nepriznaní náhrady trov oprávnenému je vecne správne a spravodlivé, pretože návrh na exekúciu bol podaný bez toho, aby bol reálne preukázaný stav dobrovoľného neplnenia zo strany povinného, a celý postup oprávneného možno označiť ako neodôvodnený, účelový a motivovaný iným cieľom než len výkonom práva

4. Súdny exekútor sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

5. Dňa oprávnený súdu doručil návrh na zabezpečenie dôkazov podstatných pre rozhodnutie, a to 1/ Záväzný stanovisko hlavného mesta SR Bratislava č. 52729/25 zo dňa 09. 06. 2025 týkajúce sa dodatočného povolenia pre stavbu oplotenia postaveného povinným, ktorým bolo znemožnené v prístupe k nehnuteľnostiam zabezpečeného pre oprávneného z exekučného titulu (do času zrušenia odvolacím súdom); 2/ Rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Petržalka, spisová značka 10587/2024/SÚ/MI-eo zo dňa 04. 11. 2024, ktorým bolo začaté ex offo konanie o odstránenie stavby oplotenia; a 3/ Vyjadrenie Mestskej časti Bratislava Petržalka, 6948/2025/RÚRaGIS/202126 zo dňa 02. 05. 2025.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

12. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

14. V dôsledku sťažnosti podanej proti výroku II., III. a IV. napadnutého uznesenia zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal dotknuté uznesenie v napadnutom rozsahu a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

15. Oprávnený v podanej sťažnosti namietal nesprávnosť napadnutého uznesenia v otázke rozhodovania o náhrade trov exekučného konania, pričom po preskúmaní napadnutého uznesenia, vzhľadom na predchádzajúci priebeh veci, musí sťažnostný súd konštatovať správnosť napadnutých výrokov uznesenia vyššieho súdneho úradníka, keď tento v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Sťažnostný súd sa tak stotožňuje s uznesením vyššieho súdneho úradníka v napadnutom rozsahu. Možno zdôrazniť, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávaná a predstavy účastníka konania.

16. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka treba v prvom rade uviesť, že práva úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná. Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Trovy súdneho exekútora platí v zásade povinný, a to buď v uspokojení pohľadávky vrátane trov exekútora povinným alebo vo vymožení pohľadávky vrátane trov exekútora exekútorom. Náhradou trov exekúcie súdneho exekútora však možno zaviazat' aj oprávneného, na základe procesného zavinenia, a to v prípadoch uvedených v § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. V prípade náhrady trov účastníkov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vlastne iniciuje exekučný spor s oprávneným, pravidlá pre priznanie náhrady normuje § 199d Exekučného poriadku. Tu „osud“ náhrady trov oprávneného a povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie závisí od meritórneho výsledku sporu, teda od toho, ako sa s konečnou platnosťou rozhodne o návrhu na zastavenie exekúcie. Inak povedané, povinnému vzniká nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie len v prípade, ak s týmto návrhom bol v konečnom dôsledku úspešný, t.j. len v prípade, keď návrh na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie a za súčasného splnenia podmienky, že dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému tak, ako to vyplýva z citovaného § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu je totiž úlohou exekučného súdu preskúmať, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Náležitou opatnosťou rozumieme opatnosť spočívajúcu aj v tom, že oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, prípadne v priebehu exekúcie, mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok konania (zastavenie exekúcie) predvídať, a preto mohol pri náležitej opatrnosti predísť takýmto dôsledkom (napr. IV. ÚS 325/2010, II. ÚS 410/2010). Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu tiež vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. Rozhodnutie súdu, ktorým bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie povinnému, ale musí byť odôvodnené ústavne konformným spôsobom (m. m. I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011). Pokiaľ návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý, nárok na náhradu trov vzniká oprávnenému.

17. Premietnutím vyššie uvedeného na prejednávajúcu vec tak sťažnostný súd konštatuje, že vzhľadom na zastavenie exekúcie, ktorému predchádzal návrh povinného na zastavenie exekúcie, vyšší súdny úradník správne postupoval, keď pri rozhodovaní, ktorému účastníkovi uloží povinnosť nahradiť trovy súdneho exekútora a súčasne prizná náhradu trov v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, skúmal a vyhodnocoval predovšetkým okolnosti, pre ktoré došlo k zastaveniu exekúcie za účelom zistenia, ktorý z účastníkov procesne zavinil – zapríčinil zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie

z odôvodnenia napadnutého uznesenia zistil, že vyšší súdny úradník vo veci konštatoval dva dôvody pre zastavenie exekúcie, a to za prvé, že oprávnený nepreukázal porušenie exekučného titulu zo strany povinného a za druhé, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co 131/2024 zo dňa 07. 01. 2025 bol exekučný titul zmenený tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý, čo vyšší súdny úradník vyhodnotil ako dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Tu treba zdôrazniť, že nie je vylúčené, aby exekúcia bola zastavená i z viacerých dôvodov.

18. V danom prípade výrok napadnutého uznesenia deklaroval ako dôvod zastavenia exekúcie neskoršie „zrušenie“ exekučného titulu, keď exekučným titulom bolo uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, ktoré v čase začatia exekúcie disponovalo len doložkou vykonateľnosti, pričom zo strany povinného bolo napadnuté odvolaním, o ktorom odvolací súd (v priebehu exekúcie) rozhodol tak, že exekučný titul zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Hoci teda s tým oprávnený nemusí súhlasiť, musí súd prvej inštancie konštatovať, že podaním návrhu na vykonanie exekúcie na základe len vykonateľného exekučného titulu oprávnený prevzal na seba procesné riziko, že exekučný titul môže byť v priebehu exekúcie zrušený, pretože disponoval vedomosťou o podaní odvolania proti exekučnému titulu (minimálne v čase pred vydaním poverenia), a teda mal si byť vedomý aj toho, že v prípade zrušenia exekučného titulu dôjde aj k zastaveniu exekúcie. To, že sa oprávnený spoliehal na platnosť exekučného titulu vydaného súdnou autoritou, ho totiž nezabavuje v predmetnej exekúcii procesnej zodpovednosti za zastavenie exekúcie. V konečnom dôsledku treba tiež zdôrazniť, že to bol práve oprávnený, ktorý sa svojím návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia (exekučného titulu), a teda v prvom rade on sám zodpovedal za podaný návrh a jeho znenie, a teda aj za svoj úspech v základnom konaní, v súvislosti s čím musí sťažnostný súd tiež poukázať na to, že exekučný titul bol „zrušený“ z dôvodu, že oprávnený podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčil splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami sporu. Aj v dôsledku uvedeného by sa tak dôvodnosť začatia predmetnej exekúcie javila ako otázná. Za tohto stavu by tak súd prvej inštancie nepovažoval za spravodlivé, keby náhradou trov exekúcie súd zaviazal práve povinného, ktorý sa voči exekučnému titulu bránil len tak, ako mu to zákon umožňoval. V tomto prípade tak sťažnostný súd považoval v konečnom dôsledku povinného za viac hodného ochrany ako oprávneného, keďže oprávnenému možno pričítať minimálne aspoň iniciovanie exekúcie. Podľa názoru sťažnostného súdu je tak práve oprávnenému nutné pričítať procesné zavinenie na zastavení exekúcie, a preto vyšší súdny úradník správne rozhodol, keď povinnosťou nahradil trovy exekúcie tak súdnemu exekútorovi ako i povinného zaviazal práve oprávneného.

19. Zároveň však sťažnostný súd musí súhlasiť i so záverom vyššieho súdneho úradníka, že predmetná exekúcia sa nezačala dôvodne, keď oprávnený nepreukázal porušenie exekučného titulu zo strany povinného. Uvedené tak znamená, že k zastaveniu exekúcie by došlo aj v prípade, ak by nedošlo k zrušeniu exekučného titulu, pretože povinný v každom prípade podal návrh na zastavenie exekúcie dôvodne. V tomto smere totiž musí súd prvej inštancie len v krátkosti uviesť a poukázať na nespornú skutočnosť, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť (plnenie) trvalého omisívneho charakteru (umožniť oprávnenému prechod a prejazd osobnými motorovými vozidlami cez nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného), a preto oprávnený pri návrhu na vykonanie exekúcie nemusel preukazovať nejaké stále porušovanie tejto povinnosti, ale stačilo, ak v rámci sporu o dôvodnosť začatia exekúcie preukázal čo i len jediné porušenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu. Uvedený záver vyplýva zo základných zásad logického uvažovania, pričom vyšší súdny úradník tu správne uviedol, že povinný nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že si plní svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu, ale dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno k tejto skutočnosti o porušení povinnosti spočíva na oprávnenom, a to v súlade s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, v zmysle ktorej sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje, resp. inými slovami povedané ktorá hovorí, že určité negatívne skutočnosti (teda aj neporušovanie povinnosti) nie je možné dokázať.

20. Sťažnostný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil ako listinný dôkaz Výzvu na plnenie povinnosti zo dňa 06. 11. 2024 zaslanú povinnému, kde povinného vyzval na rešpektovanie exekučného titulu. Uvedený listinný dôkaz však ani sťažnostný súd nepovažuje za dostatočný na preukázanie porušenia exekučného titulu zo strany povinného. Dá sa povedať, že v priebehu celého exekučného konania oprávnený nepoukázal na žiadne konkrétne situácie (incidenty), kedy by mu po vydaní exekučného titulu do jeho zrušenia nebol umožnený prechod alebo prejazd cez nehnuteľnosti povinného. Uvedené mohol napríklad jednoducho preukázať

čestným vyhlásením fyzickej osoby, ktorej bol v konkrétny deň, v konkrétnu hodinu, znemožnený prechod alebo prejazd, atď. Z dôkazov predložených oprávneným a z jeho vyjadrení však vyplývajú len nekonkrétne a všeobecné tvrdenia o porušení exekučného titulu založené buď na udalostiach pred vydaním exekučného titulu alebo už po jeho zrušení. Čo sa týka obdobia po vydaní exekučného titulu, však sťažnostný súd nadobudol presvedčenie, že problémovým bolo predovšetkým oplotenie, ktorým povinný ohraničil svoje pozemky a ktorého odstránenia sa vlastne oprávnený domáhal aj v exekúcii. Tu je ale potrebné zdôrazniť, že odstránenie oplotenia nemalo oporu v exekučnom titulu, ako na to správne poukázal i povinný, práve naopak, návrh oprávneného na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola povinnému uložená povinnosť odstrániť sporné oplotenie, bol okresným súdom zamietnutý. Za tohto stavu potom požiadavka oprávneného na odstránenie oplotenia, ktorou odôvodňoval aj návrh na vykonanie exekúcie, nebola jednoznačne oprávnená. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie preto nevyhovel ani návrhu oprávneného na zabezpečenie dôkazov, keď listiny, ktoré oprávnený požadoval zabezpečiť sa týkali práve sporného oplotenia. Navyše pre účely rozhodovania o trovách exekúcie nepovažoval zabezpečenie týchto dôkazov za účelné a hospodárne. Nad rámec možno ešte doplniť, že pokiaľ teda povinnému nebola uložená povinnosť odstrániť oplotenie, sťažnostný súd považoval za dostatočné, že povinný splnenie exekučného titulu zabezpečil aj tým, že na oplotenie umiestnil oznámenie s kontaktnými údajmi, najmä telefonickým kontaktom na osobu zodpovednú za to, že prechod a prejazd bude oprávnenému kedykoľvek umožnený, čo preukázal fotografiou tohto oznamu. Povinný tak zvolil primeraný spôsob, ako zabezpečiť plnenie exekučného titulu (oznam na bráne) a súčasne aj ochrániť svoj majetok. Je totiž potrebné zdôrazniť, že právo oprávneného, ktoré mu vyplývalo z exekučného titulu (teda na prístup k svojim nehnuteľnostiam), nie je absolútne a jeho realizovaním nemôže v neprípustnej miere dochádzať k zásahu do práva povinného na ochranu jeho majetku. Aj tu musí existovať určitá vyváženosť resp. nevyhnutnosť zásahov do práv povinného, ktorému bola uložená povinnosť exekučným titulom. V tomto smere treba opäť pripomenúť, že oprávnený v rámci svojich vyjadrení nepreukázal, že by mu prechod alebo prejazd bol znemožnený. Súd prvej inštancie teda nerozporuje, že by oprávnený nedisponoval v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie vykonateľným exekučným titulom, avšak len výzva na rešpektovanie exekučného titulu bez ďalšieho nie je spôsobilá preukázať jeho porušenie zo strany povinného, a teda preukázať dôvodnosť začatia exekúcie.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak sťažnostný súd musí konštatovať, že zastavenie exekúcie treba jednoznačne pričítať oprávnenému. Pokiaľ teda vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zaviazal práve oprávneného na náhradu trov povinného i súdneho exekútora, jeho rozhodnutie v okolnostiach prejednávanej veci nemožno označiť za svojvoľné, ale vydané plne v súlade s Exekučným poriadkom. Sťažnostný súd tak uznesenie vyššieho súdneho úradníka v napadnutých výrokoch považuje za vecne správne, a preto sťažnosť oprávneného proti výroku II., III. a IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/2507/2024 zo dňa 24. 06. 2025 ako nedôvodnú zamietol.

22. Pokiaľ ide o trovy tohto sťažnostného konania, súd prvej inštancie poukazuje na to, že predmetom prieskumu sťažnostného konania boli výroky o náhrade trov konania. Predmetom rozhodovania o sťažnosti teda nebola vec sama zrkadliaca sa vo výroku I. napadnutého uznesenia o zastavení exekúcie, ktorý nebol napadnutý sťažnosťou. Súd prvej inštancie preto o trovách sťažnostného konania nerozhodoval, keď v ustanoveniach o sťažnosti ako osobitného prostriedku nápravy nesprávnosti uznesení vyššieho súdneho úradníka niet žiadnych ustanovení, že by všeobecným súdom bola daná právomoc osobitne rozhodovať o trovách „sťažnostného“ konania. Správnosť uvedeného záveru potvrdil aj Ústavný súd SR v náleze ÚS SR sp. zn. II. ÚS 262/2024 zo dňa 19. 11. 2024 a zopakoval ho aj v plenárnom uznesení ÚS SR sp. zn. PLz. ÚS 2/2024 zo dňa 18. 12. 2024.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (

§

202 ods. 4 Exekučného poriadku).